

Bin Çuval Pirincin Taşı

– DemirMUTLUGİL · 04 Eylül 2024

Ayna yaptım sırlarımızdan... Buğunu getir yanında

Kalp çizeriz yüzüksüz parmaklarımızla.

Yeller esti yerlerde

Rüzgarlandı eskici çuvaları

Açılıp saçıldı anılar

Her şey çırılçıplaktı

Birisi canım yazdı gözlük camıma

Ellerin geldi aklıma

Kâkülünü düşündü,

Müstehzi kıvrımı dudağımın

Üç kat yufkalandı düşçülü içimin

Tuttum başka hakkı kalmamış kendimi,

Dışım sarardı

Nedenini bilmiyorum,

Ağlayasım da vardı

'Sil baştan başlamak lazım'

Diye mırıldanıyordu

Bitmiş tüylerinden kanatlar yaptığım dilim

Bütün tüyleri ürperdi,

Vakti azalmış insanların

Bana bir yarın borçlusun diye çığlıklandı

Gecenin körü, topalı

Dilsizi, sağırı

Salıncak sallanıyordu,

Kuş diliyle konuşan çocuklar

Hay aksi...

Hepsi yanlış anladı

Bir çocuk kaşını kaldırdı senin gibi

Gözlerini kocaman açtı diğerleri

Rastgele manzaralarımı sildi

Elma kokulu silgileri

Çıkan sokakları, evleri, ağaçlarımı

Yazgımı

Balkon çiçeklerimi, sarmaşıklarımı

Üç bayraklı iskelemi,

Denizlerimi

Birkaç öcü gönderdim yanlarına,

Silmek üzerelerken dünlerimi

Yani...

İşte...

Ondan...

Anlıyor musun?

Misketlerini unuttu çocuksuluğum,

Yaz odalarında

Elinde, avucunda şiirler

Kambur balina çılgıydı

Müşkülümün sesi

Bin çuval pirincin taşı

Bir çuval incir

Kurumuş ağaç

Eprimiş kumaş

Ve yaş

Yani...

Şimdi...

Anlıyor musun?

Demir Mutlugil